

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16

гр. Кърджали, 10.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, I. СЪСТАВ, в закрито заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деян Г. Събев

Членове: Йорданка Г. Янкова
Георги Ст. Милушев

като разгледа докладваното от Йорданка Г. Янкова Въззивно частно наказателно дело № 20235100600039 по описа за 2023 година

Производството е въззивно, по реда на чл.341, ал.2, вр. чл.306, ал.3, предл.2 от НПК.

Образувано е по частна жалба, наименована възражение, на осъдения В. И. В. против определение № 12 от 18.01.2023 г. по НОХД № 806/22 г. по описа на Районен съд – К.

Жалбоподателят В. е осъден с обжалваното определение, на основание чл.189, ал.3 от НПК да заплати по сметка на Националното бюро за правна помощ гр.С., сумата от 430 лв., представляваща разноси за служебен защитник по досъдебно производство № 125/2022 г. по описа на РУ – К.

В частната жалба се сочи, че осъденият В. В. не е искал служебен защитник, като си имал упълномощен адвокат, разследващия орган му назначил служебен, тъй като не можел да без защитник да му повдигне обвинения. Моли да се да се отмени обжалваното определение на Районен съд – К.

Районна прокуратура- К., след изпълнение на процедурата по чл.354, ал.3, във вр. с чл.321 и чл.322 от НПК, не изразява становище по частната жалба.

Частната жалба е подадена в преклузивния 7-дневен срок по чл.342,

ал.1, предложение второ от НПК, от активно легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол, поради което е процесуална допустима.

Окръжният съд, като се запозна с наведените в частната жалба оплаквания и обсъди доказателствата по делото, преценява атакуваното определение за постановено при правилно тълкуване и прилагане на закона, поради което следва да бъде потвърдено, а жалбата срещу него, като неоснователна, оставена без уважение.

Направеният от РС- К. извод, че са налице условията на разпоредбата на чл.189, ал.3 от НПК за възлагане в тежест на осъдения В. В. на направените по делото разноси, заплатени от НБПП и представляващи възнаграждение за участие по делото на назначения му служебен защитник, е правилен и законосъобразен.

Видно от материалите по делото, с Постановление от 16.03.2022 г. на разследващ полицай при РУ- К., на Досъдебно производство № 125/2022 г. по описа на РУ- К., водено срещу В. И. В. в качеството му на обвиняем, на същият е бил назначен на основание чл.94, ал.3, във вр. с ал.1, т.6 и чл.199 от НПК и чл.21, т.5, чл.25, ал.1 и чл.26, ал.2 от Закона за правната помощ, служебен защитник определен от АС при АК – К., а именно – адв.М. П. С. от АК - К., като е прието, че участието на защитник е задължително. По ДП е приложена и декларация, подписана от В. И. В., в качеството му на обвиняем по ДП № 125/2022 г. по описа на РУ К., с която е декларира, че се отказва да си ангажира договорен адвокат и желае адвокатска защита предоставена от служебен защитник, определен и назначен по реда на Закона за правната помощ във връзка със случаите на задължителна защита. В декларацията изрично е посочено, че В. В. е уведомен, че при осъдителна присъда ще заплати разходите за служебен защитник. В присъствието на назначения служебен защитник – адв.С., В. В. е бил привлечен в качеството му на обвиняем, както и е извършен разпит, на който обвиняемият е заявил, че не желае да дава обяснения на този етап от разследването.

На 23.03.2022 г. по ДП е постъпило уведомление, с което обв.В. В. е уведомил органите на досъдебното производство, че оттегля упълномощаването от служебно назначения му защитник и занапред ще се представлява от упълномощен от него защитник, а именно – адв.Л. К. от АК

П., като по делото е приложен и договор за правна защита и съдействие.

НОХД № 806/2022г. по описа на КРС, е било образувано по внесено споразумение за решаване на делото по реда на чл.381-383 от НПК, подписано между адв.Л. Д. К. от АК – П., защитник на В. И. В., обвиняем по ДП № 125/2022 г. по описа на РУ- К. и прокурор от РП – К. Съдът е разгледал и с определение е одобрил споразумението, имащо характер на присъда, в сила от 05.09.2022 г. по НОХД № 806/2022 г. по описа на КРС, с което подс.В. И. В. е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.196, ал.1, т.2, във вр. с чл.195, ал.1, т.4, във вр. с чл.194, ал.1, във вр. с чл.20, ал.2, във вр. с чл.29, ал.1, б.„а“, във вр. с чл.55, ал.1, т.1 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 5 месеца, което да изтърпи при първоначален „строг“ режим.

При така установеното по делото, оплакването, релевирано в частната жалба, че служебно назначеният защитник е бил назначен от разследващия полицаи, за да се повдигне обвинение на жалбоателя В., а последният си имал упълномощен защитник, е неоснователно. Това е така, тъй като назначаването на защитник е било задължително на основание чл.94, т.6 от НПК, тъй като при привличането на В. В. в качеството му на обвиняем по досъдебното производство, същият е бил задържан и към този момент е нямал упълномощен договорен защитник, както твърди и както бе описано по-горе в определението. Именно служебно назначения защитника е обезпечил правата на обвиняемия и законосъобразното протичането на ДП, като е осъществил възложената му правна помощ. Обвиняемият е бил надлежно уведомен за възможността да си ангажира защитник или да му бъде определен служебен такъв, както и за последиците от назначаването на служебен защитник, което се установява от подписаната от него в тази връзка декларация.

Първоинстанционният съд законосъобразно е постановил определението си и правилно е преценил, че във връзка с предоставената на В. И. В. правна помощ, а именно назначаване на служебен защитник, който е изпълнил възложената защита в наказателното производство, той дължи заплащане на направените разноски за същия.

Възлагането на направените в едно наказателно производство разноски е в зависимост от изхода на делото. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.1 от

НПК, съдът решава въпроса за разноските с присъдата или с определение /по реда на чл.306, ал.1, т.4 от НПК/. Съгласно чл.189, ал.3 от НПК, когато подсъдимият бъде признат за виновен, съдът го осъжда да заплати разноските по делото, включително адвокатското възнаграждение и другите разноски за служебно назначения защитник. След като е налице постановена, влязла в сила осъдителна присъда /определение, имащо характер на присъда/, подсъдимият следва да заплати и всички следващи се направени разноски по делото.

Присъдените разноски в размер на 430.00 лева, са били определени за изплащане на адв.М. С., от Националното бюро за правна помощ, въз основа на становище на АС – К. и на основание чл.18, т.1, във вр. с чл.10, ал.1 и чл.21 от Наредбата за заплащане на правна помощ. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 4/2009г. на ОСНК на ВКС. Това обстоятелство не се променя от факта, че обв.В. В. в последващ момент на ДП, си е ангажирал договорен защитник – адвокат К., който да го защитава и да му оказва правна помощ и съдействие. С други думи, определеното за заплащане възнаграждение в размер на 430.00 лева е за осигурения служебен защитник, който е участвал в производството и е оказал правна помощ и съдействие на осъдения В..

Предвид изложеното, законосъобразно К. районен съд е постановил определение, с което е осъдил жалбоподателя В. И. В. да заплати по сметка на Националното бюро за правна помощ сумата в размер на 430 лева, представляваща възнаграждение на служебно назначен защитник на ДП.

Ето защо, обжалваното определение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено, поради което, Окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 12/18.01.2023г., постановено по НОХ дело № 806/2022г. по описа К. районен съд.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____